

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

224. An possit aliquem privare beneficio, officio, administratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

nan. l. 1. n. 80. Pax Jord. l. c. juxta c. ad audientiam il primo de Eccles. adific. & c. nemo. vers. veni. de consecrat. dist. 1.

2. Respondeo secundò; si sermo est de erectione novarum parochiarum, quæ contingit cum divisione antiquarum, id ipsum posse Vicariū sine speciali mandato negat Sbroz. l. 2. q. 117. n. 2. & probat ex textu cit. c. nemo. junctā Glossā. Item ex eo, quod per erectionem novarum Parochialium antiquæ Parochiæ dividantur; adeoque sicut Vicarius non potest dividere Ecclesias sive parochias sine speciali mandato Episcopi (ut fuse probat idem Sbroz. l. c. q. 116. d. n. 3. citatis plurimis) parimodo eas erigere non possit. Verumtamen contrarium, nimirum quod id possit sine speciali mandato Vicarius, tradere videtur Fagn. in c. quoniam. de off. delegat. num. 26. ubi, dum quærit, an Vicarius possit, quæ Episcopo committuntur per Tridentinum Sess. 21. c. 4. (committitur autem ibi illi inter cetera, ut in ijs, intellige, Ecclesiis parochialibus, in quibus ob locorum distantiam sive difficultatem parochiani sine magno incommodo ad percipienda sacramenta, & divina officia audienda accedere non possunt, novas Parochias, etiam in vitiis Rectoribus, juxta formam constitutionis Alex. 3. quæ incipit ad audientiam, constitutere possit) respondet, videre id posse Vicarium propter dictionem illam etiam (quæ utitur Tridentinum dicendo: etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati) quæ, ut dictum, est implicativa jurisdictionis ordinariæ competentis de jure communi, quæ id aliàs quoque poterant Episcopi, juxta cit. c. ad audientiam; ea autem, quæ jurisdictionis ordinariæ sunt, vi generalis commissionis Vicariatus sine speciali mandato transeant in Vicarium. Quod tamen postremum non usque adeò illimitatè loquendo verum videtur; cum plena ad ordinariam Episcopi jurisdictionem spectent, quæ tamen, quia ardua (uti inter ardua numeranda videtur dicta parochiarum erectio) sine speciali Episcopi mandato non transeunt in Vicarium. Quod si tamen etiam obstarent derogationes, provisiones, suspensiones, quibus cit. loc. derogat Tridentinum, indubitatum est, talem facultatem non competere Vicario sine speciali subdelegatione; cum jam ad novas parochias erigendas procedere nequiret Episcopus, nisi jure delegato illi per Tridentinum l. c. dum vi dictarum suspensionum, provisionum &c. sublata ei erat facultas hæc competens ei aliàs jure communi. Fagn. cit. n. 26. plura de his infra, ubi an valeat beneficia dismembrare & dividere.

Questio 223. Num sicut Episcopus potest beneficia simplicia, etiam jurispatronatus, transferre, quæ ob inopiam restaurari non possunt, in Ecclesias matrices, vel alias viciniores, vocatis, quorum interest juxta dispositionem Tridentini Sess. 21. c. 7. ita idem possit Vicarius?

Respondeo id Vicarium non posse sine speciali mandato, tenent Sbroz. l. 2. q. 117. num. 3. computans id inter ardua. Barbof. de potest. Episc. alleg. 54. n. 81. citans Lso. Thes. fur. Eccles. p. 2. c. 16. num. 17. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 33. citans Insuper Meroll. Theol. mor. p. 3. disp. 7. c. 6. dub. 21. num. 999. Fagn. in c. non amplius. de institut. num. 85. ubi expressè: Vicarius generalis absque speciali mandato non potest Ecclesias de loco in locum transferre per Innoc. & Abb. in c. ad hac. de off. Archid. & per DD. in c. sim. de off. Vicar. in 6. Verum in hærendo doctrinæ, quam idem Fagnan. tradit in c. quoniam. de offic. delegati, de qua quæst. præcedens, loquendum hic de hac translatione,

sicut de erectione novarum parochialium; cum Tridentinum non minus cit. loc. utatur dictione illa etiam, quàm Sess. 21. c. 4. & Episcopus non minus de jure communi & ordinaria jurisdictione translationes hujusmodi facere poterat, quàm dictas parochiarum erectiones.

Questio 224. An Vicarius possit aliquem amovere & privare beneficio officio, aut muneris administratione?

1. Respondeo non posse Vicarium sine speciali mandato destituere aliquem, seu privare beneficio. Sbroz. l. 2. q. 111. num. 7. citans Anchar. conf. 60. num. 1. Gloss. & DD. in c. 1. de Capell. Monachor. in 6. & gloss. Dominic. Franc. & alios. in c. licet. de off. Vicar. in 6. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 13. Barbof. de off. potest. Episc. allegat. 54. n. 79. Card. de Luca d. 77. n. 14. Potrò etiam in commissione amplissima data Vicario ab Episcopo, in qua dictum fuit, ut omnia possit, quæ ipse Episcopus, adhuc non venit potestas destituendi beneficiatos, juxta Paris. de Resign. l. 7. q. 24. num. 10. Sic jam etiam non poterit Vicarius cognoscere de institutione facta per Episcopum, & ad petitionem patroni removere institutum per Episcopum. Sbroz. l. 2. q. 112. num. 2. citans Lapum in c. licet. de off. Vicar. in 6. Anchar. ibidem num. 2. Gemin. num. 6. Franc. col. 3. Calder. conf. 2. tit. de off. Vicar. Bertach. de Episc. p. 6. l. 4. q. 29. num. 19. Rebuff. in pr. tit. forma Vicar. nu. 156. Cuch. instit. jur. can. de Vicar. Episc. num. 89. & 110. contra Jo. And. & alios. Nec obstat primò, quòd agatur civiliter petendo declarari, præsentatum jus nullum habere. Nam ut Sbroz. l. c. n. 7. citans Anchar. Franc. Gemin. ubi ante, id non militat in præsentatis institutis ab Episcopo, sed in ijs, qui fuerunt instituti ab inferioribus Episcopo. Neque obstat secundò, quòd Vicarius cognoscere possit causas matrimonii carnalis non solum ex eo, quòd secundum Sbrozium cit. num. 6. in fine cognitionem quoque causarum matrimonialium non habeat sine speciali mandato Episcopi; sed etiam ex eo, quòd cognitio illa de institutis ab Episcopo, seu quasi ab eo copulatis Ecclesiæ seu beneficio, videatur esse ex magis arduis, quam cognitio causarum matrimoniorum carnalium. Quòd etiam facit, quòd loco ampliationis addit Sbroz. n. 7. nimirum, quòd adhuc Vicarius nequeat cognoscere de institutione facta ab Episcopo in ordine ad removendum institutum, etiam si in mandato seu commissione Vicariatus exprimerentur aliqua exigentia speciale mandatum, secunda clausula generali; citatis pro hoc Gemin. Franc. Lap. ubi ante.

2. Respondeo secundò: etiam non potest amovere aliquem ab officio vel administratione. Ventrigl. Barbof. loci cit.

3. Respondeo tertio: neque ex generali mandato potest beneficiatos privare exercitio sui muneris, & alios illis subrogare. Et sic, si ob imperitiam vel ob depravatos mores Rectoris constituendus esset Vicarius, id generalis Vicarius non poterit ex generali mandato. Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 4. citans Covar. l. 3. Var. c. 20. n. 7. Barbof. de potest. Episc. allegat. 54. n. 73. ubi is: quòd Coadjutores Vicarios imperitis Rectoribus Ecclesiarum secundum formam Tridentini Sess. 21. c. 6. Sine speciali concessione non licet Vicario deputare &c. ubi notandum, aliud esse deputare talibus coadjutores seu Vicarios, qui coadjuvent, aliud omnino removere Rectores ab exercitio sui muneris.

Questio